

KORKU KARANLIĞI

İZZET ÇETİN

EKİM 2018

BAĞCIKSIZ BAĞ

Bir açık pencere her sevda
Bize yarınları çağıran
Bir umut tozpembe kendince
Gönüller arası bağlantı hem de

Ne düşe benzer ne gerçeğe benzer
Bazen yere iner bazen havada gezer
Karmaşık bir yapı herkes için o
Meyveye dönüşen çiçeğe benzer

İki can bizlere o güçlüce bağ
Bir sevgi ortaklığıdır hep yarınlarda
Sürdürmek içindir soy ağacını
Yaşatmak adına tüm zamanlarda

GİZEMLİ YOL

Sesidir sessizliğin geleceklerin
Ne alacağını ne vereceğini bilmediğimiz
Bazen takla attığımız
Bazen ters yattığımız
Gülemediğimiz göremediğimiz
Nice yol yöntem her yanda
Dünlerde olduğu gibi
Yarınlarda da...
Günlerce mevsimlerce
Bizleri konuk edencesine geleceklere
Türlü zamanlarda
Bizlere rol verecek hep orda burada
Nice sahnelerde
Nice oyunlarda
Bot gösterecek her birileri
Adlarımıza ayrılmış
Yaşanacak zamanlarda

GÖRÜNTÜ BU

Her yeri birbirine benzer bu yaşantıların
Girintisi çıkıntısı
Takıntısı sıkıntısı
Uçurumu yıkıntısı
Rahatça bir yeri yok ki dünyanın
Bilen varsa çıksın hemen söylesin
Bana da sen yanlışsın desin...

ÖNSÖZ

Korkulardan sevgilerden
Başa gelen her şeylerden
Her biri bir demet anı
Hatırlamaya çalışırız elde olmadan
Arada sırada biz de onları

BELLEK KAYITLARI

Sevgilerden neşelerden
Oturulan köşelerden
Unutulmayan şeylerden
Birere birikim yaşamak

Silmek istesek de silemeyiz ki
Kayıtlıdır tümü o belleklere
Kayboldu sanırsız gelir yine de
Arar bulur bizi istemesek de

Kaçılmaz ki anılardan
Kimi acılar gider
Kimi huzur sunar gider
Kovuklardan köşelerden
Eskileri anar gider

ZAMAN VE BİZ

Bir sınırsız evren bu
İçindeki yer zaman
İki ucu sonsuzda
Akla fikre sığmayan

Yarım asırdan öte
Tanıştığımız şu anda
Daha sık görüşelim
Bulunan her fırsatta

Tükenip giden ömür
Sana varmak da gayrı
Pekişsin tüm dostluklar
Kalinmasın hiç ayrı

KISA ÖZ

Uyandırılmak istemez ki hiç kimse
O daldığı derin uykudan
Bir numaralı düşmanıdır onların
Her uyandıran
Toplumlar da böyledir işte
Bir halt olmaz bu gidişte

GEÇMİŞ OLSUN

Bütün organlara hükmeden kafa
Onu da kaldırıp koyarsak rafa
Düşersin bu hallere
Böyle her defa...

KİBİR

Üstünlük taslamak meziyet değil
Sevgiye saygıya önem ver eğil
Gelinilen yerler belli de bir bir
Gidilecek o yer hiç belli değil

İyi ol kötü ol yine kendine
Davula vurulur dengi dengine
Tepeden bakarsan öyle çevrene
Kalırsın sap gibi kendi kendine

SORGULAYIŞ

Özel dünya güzel dünya
Gündüz gerçek gece rüya
Senle olmak güzel güya
Bunca çile neden bilmem

Sıra sıra belleklerde
İyi kötü geçen anlar
Önce öykü sonra masal
Biz gideriz kalır onlar

GÜZELLİĞE KURGULAR

Geceleri tüm düşlerim
Gündüzleri sevinçlerim
Belleğimde hayallerim
Ben onlarla yaşamayı
İlelebet hep isterim

Az çok herkes ben gibi
Arar kendi dengini
Dilerim bulur bir gün
Aklından geçenleri
Beklediği her şeyi

HİÇLİĞİN ALGISI

Ortada kocaman bir boşluk
Bize ne vereceğini
Bizden ne alacağını bilmediğimiz
İmgesel bir zaman
Bizi bir yerlere taşıyan
Bir yerlere tırmandıran
Nice sevgi nice umut
Uçurtmalar gibi
İpi elimizden kopup giden
İki hüzünlü göz onu seyreden
Çocukça yaşamak kadar tatlıyken her şey
Elimizin altından kayıp giden
Kocaman bir hiçlik alenen
Bizi mahveden
Bizi kahreden

SEVGİDEKİ YETENEK

Elden ele dilden dile
Uçar öyle bu sevgiler
Bir gönülden bir gönle

Gizemi var bilemeyiz
Ayrılığı dilemeyiz
Gezerlerde göremeyiz

Yer ve adres aramazlar
Hem zeki hem yaramazlar
Elleriyle koymuşçasına bulurlar
Beyin kutusunda saklar sevgiyi
Sunar çevresinde gördüklerine
Bayram sabahının şekeri gibi

GÜCÜN EGEMENLİĞİ

Varsıllar kocaman nehir
Yoksullar ufacık dere
Karışıp kaybolur hep aynı yolla
Bütün o dereler o nehirlere

Ötelerden bugüne
Aynı durum yine de
Emekler hep işçinin
Kazancı da zengine

Anlatmakla bitmez ki
Bu işin felsefesi
Ezilendir her zaman
Ezenlerin bekçisi

ARAYIŞ

Arar durur her şeyleri her yerde
Nedenleri niçinleri bilmeden
Boşa çıkar uğraşların her biri
Ömür boyu o yüzeri gülmeden

Geceyi gündüze katıp çalışsa
Yoksulluk içinde bulur kendini
Alın teri boşa çıkar her zaman
Alamaz ki emeğinin dengini

Bedenden çok o usları çalışsa
Doğruyu yanlış ayırt etseler
Özlük haklarına sahip çıkarak
Eğilmeseler de dimdik gitseler

ÖNYARGI

Tarih boyu önyargı var
İnsanların arasında
Hem de potur satır duvar
O duvarı yıkabilsek şu anda
Tüm insanlık aydınlar sanırım
Pırıl pırıl güneş doğar zamanda

Arızalı birçok gözler
Aydınlığı kör görürler
Peşi sıra geleni de
Aynı felakete sürürler

TANRIM

Yer de senin gök de senin
Çift de senin tek de senin
O güneş ay yıldız dünya
Tepeden tırnağa senin

Var edensin sen her daim
Zerreden kürreye değin
Bilinenlerin bilinmeyenlerin
Canlı cansız her şeylerin
Kaydı belleğindedir senin

Yeryüzü dolusu sular
Yağmur taşıyan bulutlar
Göklere yükselen dağlar
Gücünün eserleridir senin

BİR DÜNYA İSTİYORUM

16.05.2018

Bir dünya istiyorum hep
Üstündeki çiçekleri gülleri
Vakitsizce solmasın
Bir dünya istiyorum hep
Varsılların yoksullara
Hiç baskısı olmasın
Ne bireysel olarak
Ne de ulus olarak
Sanılsın ki bu dünya
Tek bir ulus tek bayrak
Tarihe gömülsün hep
O savaşlar ırkçılık
Nedir bunca azgınlık
Nedir bunca kırgınlık
Emekleri soymalar
O canlara kıymalar

DOĞAYA BAKSAK YETER

Güneş sabah açar kendini
Çiçekler zamana açar
Gönül de umuda açar
Her biri çevresine
Nice güzellik saçar

Tüm onlardan hisse alsak
Çevremizle hep dost kalsak
Tükürmesek çöp atmasak
Geleceğe örnek olsak

BİR DÜNYA İSTİYORUM

Bütün yeryüzü bebekleri
Büyüsünler bakımlıca özgürce
Hep kalsınlar öylece
Yalandan kinden korkudan uzak

Yapılmasın onlara
Ne kandırık ne tuzak
Bozulmadan saf ve temiz dursunlar
Kucak kucağa doğsunlar
Kucak kucağa olsunlar
Her zaman sağlık mutlu kalsınlar
Birlikte yoldaş olsunlar

Bir dünya istiyorum iste böyle
Yanlış mıyım can dostlarım
Yiğitçe gerçeği söyle...

GÖNÜL OYUNU

Bir gönülden bir gönle yol gider
Yüreklerde sevgi onları gider
Dereyi tepeyi sana yol eder
Özletir kendini dört gün geçmeden

Ortam olmasa da ortam yaratır
Üste başta yoksa bulur donatır
Türlü hüneri var seni aldatır
Başa çıkılmaz ki gönül ile..

ZAMANDA SOYUTLUK

Bütün dünler gerilerde
Yarınlar da ileride
Kesin zaman arayana
“Bir tek şu an” vardır elde

SORGU

Hamamda boş handa boş
Şöhrette boş şanda boş
Tutunduğın dalda boş
Aslında bakılırsa
Bu dünyanın kendi boş

VEFASIZA SİTEM

Varın durur yokun gelir
Yüreğime okun gelir
Misler gibi kokun gelir
Ben nasıl unuturum seni

Anılardan hazın gelir
Çoğun gider azın gelir
Türlü türlü nazın gelir
Ben nasıl unuturum seni

Boşlara koydum dolmuyor
Azlara koydum almıyor
Bu hayat sensiz olmuyor
Ben nasıl unuturum seni

Ne haldeyim görüp bilsen
Ben ağılarken sende gülsen
Her gece düşümdeysen
Ben nasıl unuturum seni

SUNUM

Nice algı nice yargı
Eğri büğrü nice sorgu
Anımsansa belleklerde
Unutulup gitmese de
Ders verilse geleceğe

Harman olsa doğru yanlış
Ayıklansa masa masa
Yanlışlar hep çöpe atılsa
“Tarihlerde tekerrürden hiç ibaret olmasa”

NEYE YARAR

Ne yarar boyun posun
Benim gözlerim görmese
Neye yarar güzelliğın
Benim bu gönlüm sevmese
Neye yarar şirin sesler
Bu kulaklar işitmese
Neye yarar dalda meyve
Canlılar onu yemese
Neye yarar koca dünya
Hiç ihtiyaç gerekmeſe

KİTABA BAKIŞ

Bilginin nefesi kitap
Geleceğin sesi kitap
Oku anla ve de anlat
Aydınlık olsun çevreye

Önyargıyı seçmeyelim
Ona kılıf biçmeyelim
Üstünkörü geçmeyelim
Türlü türlü hal var onda
Her çiçekten bal var onda

SINIRSIZLIK

Gönülden gönül özlem uçuşur
Ömürden ömre yollar kesişir
Kimse de demez ki bunlar ne iştir
Görmezlikten gelir görseler bile

Herkesin doğrusu kendi yoludur
Kafatası sanki akıl doludur
Her kime sorarsak kendi uludur
Aklının üstünde akıl tanımaz

ZOR GÜNLER

Arpa buğday çavdar yulaf
Yanar yürek alaf alaf
Neler yaşadık biz ya Rab
Orak ile harman ile

Öküz eşek kağrı döven
Yaşanmaz ki onca çilen
Çaresizlik boyun eğen
O zor günler arasında

Yana yakıla bir uğraş
İster el at ister kulaç
İstersen hep savaş aç
Sefaletin böylesine

O günlere yaşadık hep
İnek dana öküz merkep
Hangi yana çekersen çek
Kapalıydı bütün yollar

YÜCE SUNUŞ

Yeryüzü bir ayrı sevda
Gökyüzü bir ayrı sevda
Sunarlar her şeylerini bizlere
Karşılıksız bedavaya

Güneşini havasını suyunu
Etini ekmeğini ununu
Meyvesini sebzelerini
Nice şununu bununu

Bir sonsuzdan bir sonsuza bizlere
Sunarlar varını yoğunu
Yesinler içsinler diye
Konsunlar göçsünler diye
Böyle bir oluşum kurulmuş işte
Geçmişlerden geleceğe hediye

ZAMANDAKİ HALLER

Bütün işler zaman ile
Gider gelmez aynı yere
Hayatı kemiren bir fare
Yer bitirir azar azar
Gidilecek son yer mezar

Bir filmi izler gibi
Anımsanır kare kare
Acı tatlı yaşananlar
Hüzün ve gözyaşı ile

Ölen kalır buracıkta
Toptak altı daracıkta
Bırakılıp hemence dönülür geri
Möftaya buraya kadar der gibi

PERDE VE SAHNE

Açılır aydınlık yapar
Kapanır karanlık yapar
Her insan aklına tapar
İçinde zerre yoksa da

Sahnelerde perde olur
Nice oyunlar kurulur
Türlü sorular sorulur
Seyircisi verir notunu

Hayat sahne sahne gezer
Doğru yanlış orda yüzer
Bazen esprili bazen de üzer
Taşır bizi bir yerlerden bir yere

SEVGİDEKİ BAĞ

Özlem bekler sabırla
Mesafe çok olsa da
Düşlerde buluşturur
Olanak kalmasa da

Atamaz ki aklından
Git gide büyür özlem
Bir fırsat sunar ona
Onu fark eden gözlem

Yorulmaz ki bu yolda
Dere tepe düz eder
O özlem dürtüsüyle
Akılı sollar gider

Bilirim “özgürlük sizin karakteriniz”
O özgürlüğünüzü oylarınızla
Bir kişinin emrine verir misiniz

Tek olan Allah’tır
Kulu değildir
Siz bilirsiniz

Bir akıl mı üstün
Bin akıl mı üstün
Soracaklar sandıkta
Ve de söyleyin siz de
Cevabı yapıştırın özgürce

FARKLILIK BU

Her türlü severler seni
Boyun posun huyun husun
Mahzunluğun güzelliğin
Her bir türlü özelliğin
Herkes için bir pırlanta
Taşırlar kalplerde seni
Hep uzaklarında olsan da
Sevilirsin sevimlisin
Herkes için mücevhersin
Daha nasıl anlatayım
Sevenlere sen her şeyisin

DÜNYANIN KONUMU

Sen kocaman bir dünyasın
Yaşın başın belli değil
Giden için yoksun zaten
Sen hep gelenlere varsın
Dönüp geri bakana da
Hayal meyal bir rüyasın

ÜZÜLMEK ELDE DEĞİL

Eğri doğru yalan yanlış demeden
Pek çokları ezberini okuyor
Benim ise hep onları gördükçe
Yüreğimde kıyametler kopuyor
Söz söyleyen dinlemezler
Dinlese de anlamazlar
Aptallıkta ön saftalar
Sınav yapsak sonuç belli
Gerilikte en baştalar

ATATÜRK VE BİZ

Mustafa Kemal gibi
Akıllı cesur ve becerikli
Gelmemiş öyle bir hükümdar daha
Bu yeryüzüne
Bunu kabullenmeyenlerin de
Dursun dizine gözüne

Tutsak bir ulusu diriltmiş
Ölüleri diriltten Mesih gibi bir anda
Üç yıl gibi en kısa bir zamanda

Düşmanı yurttan kovmuş
Sonra Cumhuriyet kurmuş
İnkılaplar yaparak
Boşlukları doldurmuş
Sömürgeciliğe bir darbe vurup
Dünyaya örnek olmuş
Ne mutlu Atatürk'e
Ne mutlu yolundaki her Türk'e

BÖYLE BİR YAPI

Sevgi dolu birbirine insanlar
Arasında bozguncular durmasa
Kucaklamak ister gönül hep o gülleri
İçlerinde dikenleri olmasa

Sevgi saygı yağsa insanlık için
Midesi bulanır o hainlerin
Alışmışlar onlar pis yaşamaya
Çöp atarlar üzerine güllerin

YANSIMA

Bir ölü deniz gibi sanki
Şu an o yüzün
Bana mı öyle geliyor
Yoksa üzüntün mü var

Niye donuksun bu kadar
Hasta mısın nesin
Neden kederlisin
Anlayamadım
Dön de bir aynaya bak

Neden böyle asık durur bu surat
Yerin mi yok yatacak
Evin mi yok oturacak

Herkesi sığdırdı da içine
Bu koca dünya
Seni mi sığdıramayacak

BİR KIVILCIM YETTİ

Yanan bir ateşim kendi kendime
Sende körüğüm öteden beri
Durmadan yakarak köz ettin beni
Dumanlarım çıksın da bulutlara
Erişmek olanaksız bilirim zaten
Bu hayaller ile bu umutlara
Yanıp bu bedenim böyle kül ola...
Yakanlara da kalmasın bu yalan dünya

MERAK

Bu dünyaya binlerce yıl
Gelen kimdir giden kimdir
Susma artık söyle zaman
Yer gök benim şahidimdir
Bu husustaki merakım
Daha gerçek haber almak içindir

BİTMEYEN SINIR

Gündüzleri hayalde
Geceleri düştesin
Geçen günlere yazık
Bu hallere ne dersin

Zaman durmaz gider hep
Bize neler eder hep
Yasak koyar ortaya
Zorla Mecnun eder hep

BÖYLE BİR SİSTEM

Yiyenler yediğı ile kalıyor
Görenler de gördüğüyle kalıyor
Etkisiz tepkisiz hep böyle bir iş
Ben beni bileli böyle bir gidiş

Ağızlar susmuş hep gözler uykuda
Karşı taraf fırsat kollar pusuda
Uyanan olursa atar mahpusa
Bayram eder zaferinin ardından

Taraftarlar hep kol kola yürürler
Tersinden okurlar doğru görürler
Birbirine yanlış öğüt verirler
Farkında değil ki dinleyenlerim

DOĞADA KÖY ÇOCUKLARI

Bir tepenin eteğinde
Az haneli bir ufacık köy
Ortasında bir çeşme
Alt yanında bir kocaman söğüt var
Yaz günü o çocuklar
Kızlı erkekli oracıkta toplanırlar
Kendilerince oyun kurarlar
Her birisi çömlek kadar çocuklar
Yarı çıplak altları
Üstlerinde kimi geniş kimi dar
Sade bir entari var
Bazen dikkatlerini çekiverir görünce
Kendisinde olmayan
Altta farklı organlar
Bir süre şaşkın şaşkın bakarlar
Sonra yeniden oyuna dönüp unuturlar
Böyle böyle yürüyerek
O köylerde tarla toprak yaşayarak
O zorluğun tam farkında varırlar
Ya kaçarlar o köyden sonunda
Ya da sımsıkı sarılırlar

ÖZLEMDEKİ YÖNELİŞ

Güler yüzlü o canan
Neşe dolu her zaman
Ne düğün ne de bayram
Onun yerini tutmaz

Bu arzum hep coşuyor
Sana doğru koşuyor
Seni sensiz yaşıyor
İmgelerde bu özlem

Tutuşalım el ele
Konuşalım dil dile
Uçalım seninle
Nice geleceklere

ZAMANDA AKIŞ

Umut dolu yarınlar
Gel gel edip dururlar
Uyuyanı neylesin
Uyanıklara varlar

Zaman bizim tarlamız
Onlar varsa biz varız
Elimizden giderse
Öbür yeri boylarız

Aylar mevsimler yıllar
Geçiverir hep bunlar
Verimli kullanırsak
Bize kar kalır onlar

KORKU KARANLIĞI

Konuřmak istediĐin halde
Konuřamamak
Fikrini dūřūnceni diyememek
Susturulmak sindirilmek
Bunlar korku karanlığıdır elbet

Vaatlerle avutulmak
Ninnilerle uyutulmak
Korku karanlığıdır tek sebep
Hep olduğun yer kalmak
Ve de ses ıkaramamak

Zaman sularında akıp gitmek
Zor gelir insanlara hep bunlar işte
Görüp de yapmamak
Sürüne sürüne yaşamak
Sürüne sürüne yaşamak

SİTEM ETMEK

Nice uęan bulut oldun
Nice kaęan umut oldun
Son noktayı nasıl koydun
Seni seven yüreklere
Düşünüp kalmayalım öyle
Kendi kendimize
Özeleştiri yapalım bir de
Suęumuz ne
Kabahatimiz ne
Kala kalmayalım sonra
Bir şaşkınlık içinde
Nice pişmanlık var her birimizde
Sitem ederiz onca çektiklerimize
Sitem ederiz kendi kendimize
Farkında olmadan
Elimizden kaęan onca fırsatlara
Sitem ederiz bir daha bir daha

Yüce bir sunum durmadan
Türlü kanallardan
Bu evren bize
Yememize içmemize
İşitmemize görmemize
Aklımıza fikrimize
Saymakla bitmeyecek kadar
Her şeyinize
Bir yüce donanımdır hep
Hiç tükenmeyen
Yer gök su toprak hava
Bir de üstüne üstlük
Zerreden küreye
Her şey bedava

HAYAL ÜRÜNÜ

Uzakların uzakların içinde
Neler yok ki türlü türlü biçimde
Akıllar şaşırır çoktan seçim de
Bir hayal pazarı tüm o uzaklar

Bir soyut varsılıktır imgelerdeki
Bakarsın bakarsın dönersin geri
Elini sürersin bir resim gibi
Görüntü var kendisi yok ortada

AL BAYRAĐIM

Selam sana al bayrađım
Sen dalgalan g  klerimde
G  ğs  m kabarır gururla
Seni her gördüğüm yerde

Kırmızı giysinle ay yıldızınla
Çok çok sevdalıyız sana
Taşırız sonsuza dek
Biz seni o yarınlara

   hretimiz şanıımızsın
Damarlarda kanımızsın
  zg  rl  k inancımızsın
Tepemizde al bayrađım

BİR TUHAF KALABALIK

Kendilerini soruyorlar
Kendileri yanıtlıyorlar
Peşlerinden gelenlere de
Kendilerini böyle kanıtlıyorlar

Taraftarın kararıysa hep aynı
Bunlardan daha iyisi olmaz diyorlar
Kendileri çalışıyorlar
Kendileri oynuyorlar

ÖLÇÜLMEK

İnsanlara küçümseyip bakmayın
İçimizdeki erik kurusunu dışarıya atmayın
Varsa bile hoş olmayan halleri
Kusurunu ona buna satmayın

Kendinizi denetleyin mutlaka
Başkalarının yerine koyun kendinizi bazen de
Öyle davranın herkese
Mutluluk saçı o çevrenize

Kendisini bilemeyen insanlar
Hiç yüzleri gülemeyen insanlar
Varla yok arası gibi her biri
Öylece kalsın mı onlar

GÖNÜL DEYİP GEÇMİYELİM

Gönül oldu ise hasta
Hazırlansa börek pasta
Dünya sunsan altın tasta
Mutlu edemezsin onu

Bu yüzden söylemiş ozan
“Gönül yapmak Halil'im
Kabe'yi bünyad etmekten yeydir
Mahzun gönü şad etmek
Kula zadetmekten yeydir”

Gönülde yer yapan birçok dostları
Arzularız ama göremeyiz ki
Yaşam koşulları serpmiş her yana
Şu an neredeler bilemeyiz ki

Anıları yaşar belleğimizde
Yad eder dururuz hep ara sıra
Sevgileri çıkmaz o aklımızdan
Bir daha onları bulamasak da

İzleri var içimizde çoğunun
Unutmak mümkün mü sorarım size
Zaman aşımına uğrasalar da
Çıkar gelir o uzaklar hep bize

DAVET

Rüzgarlarınız eser bana
Her bir yandan
Mis gibi kokularınız gelir burnuma
Ordan burdan / Ta uzaklardan

Arar bulurum her birinizi
Çiçek açmış eski baharlardan
Ben hasrete dayanamam
Be hasrete dayanamam

Çıkıp gelin çağırdıkça
Görüşelim hayli zaman
İki büklüm bir yerlerde kalmadan

İLKBAHAR SUNUMU

Bahar gelir bütün doğa uyanır
Bu yeryüzü renkten renge boyanır
Böyle güzelliğe can mı dayanır
Bir de ömürleri kısa olmasa

Mis kokular gelir bağdan bahçeden
Sarı çiçek mor menekşe her yerden
Gelincikler boy gösterir hep birden
Bizi karşılamak için sanki ayakta

Çiçek açar yazı yaban bir anda
Kuş sesleri ağaçlarda ormanda
Oksijen sunarlar tüm canlılığa
Mutlu etmek için bizi
O yeşil dünya

Yunanistan İtalya
İngiltere Fransa
İşgal etmişler yurdu
Sevr antlaşmasıyla

Susup kalmış padişah
Öne eğmiş başını
Teslim etmiş düşmana
Toprağını taşını

Çağ kapatıp çağ açmış
O kocaman Osmanlı
Kalmış düşman elinde
Çaresiz ve zavallı

Paylaşmışlar bu yurdu
Bize mirasçı gibi
Sınır çizmiş kendi
Ayı ayı her biri

Tutsak olmuş Osmanlı
Düşmanda emir almış
Koskoca imparatorluk
Sonra vatansız kalmış

Acı ve hüznü dolu
Perişanlık diz boyu
Malı canı sahipsiz
Umut tam dip kuyu

Hızır gibi yetişmiş
O an Mustafa Kemal
Reva mı demiş bize
Bu vatana tutsak hal

Tak etti canımıza
Bu işkence bu zulüm
Hemen der ki orada
“Ya istiklal ya ölüm!...”

Sonra çıkar Samsun’a
Başlatır savaşını
Dindirmektir amacı
Halkının göz yaşını

Önce Samsun Erzurum
Sonra Amasya Sivas
Oradan da Ankara
Başkent seçilir yurda

Başlar Kurtuluş Savaşımız
Bir yoksulluk içinde
Bütün o var gücümüz
Kenetlenmiş biçimde

Başarıyoruz sonrasında
Tam da 30 Ağustos’ta
Gazi Paşamızın önderliğinde
Geri gider düşmanlar
Kös kös kendi evine

Kurulur Ankara’da
Halk için cumhuriyet
Ve de bu cumhuriyet
Atasından bu ulusa
Bu gençliğe emanet

HÜZÜNLÜ TARİH

Zamandaki türlü izler
Öylece gelip gittiler
Ne ses aldılar
Ne ses verdiler
Ne bizi gördüler
Ne göründüler

Sayısı belirsiz sanı belirsiz
Farklı zamanlarda farklı yerlerde
Bir ömür içinde nasiplenilen
Ayrıca eser bırakanların
Bir de yönetenlerin

Tarihler üstünde sırayla
Başarılı kusurlu adları kaldı
Diğerlerinin de arkalarında
Ahları vahları ile
Bu dünyadan alamadıkları
Muratları kaldı...

AKIL ÖTESİ

Nasıl bu tür sunum bize
Çıkıp gelen önümüze
Karmakarışık bir anlam
Sevinç hüznün hepimize

Bir karanlık bir aydınlık
Bir mutluluk bir durgunluk
Kol geziyor orda burada
Ortalarda kudurganlık

Eğitimsiz kalmış millet
Bundan kaynaklanır illet
Bile bile bunca zaman
Düşmana yapılmaz böyle ihanet

YURT SEVGİSİ

Bu yurt bizim evimiz
Ona sonsuz sevgimiz
Gerekirse hepimiz
Ona canlar verimiz

Vatan bizim kanımız
En kıymetli canımız
Şöhretimiz şanımız
Bizde onun sevgisi

Zaman bizi avutur
Geceler de uyutur
Vatan ise büyütür
Türlü sunumlarıyla

GERİYE DÖNÜK

Yaşanılan her bir anlar
Şimdi hayallerde onlar
Zaman zaman akla gelip
Yeni baştan yaşanırlar

Anılarla avunuruz
Ara ara yaşar gibi oluruz
Dalar gideriz bir daha
Onlarda kendimizi buluruz

Tüm anılar bizde saklı
Özel olanlar yasaklı
Belleklerde tutarız hep
Senaryosu farklı farklı

ZAMANIN OYUNU

Onlar da bu yurdun evlatları ve de
Tazecik fidanlarıydılar
Yanlış besin verdiler
Bilerek de yanlış aşı yaptılar
Çiçeksiz meyvesiz bırakıp onları

Yemyeşilken kuruttular
Bu ülkeyi yıkıp yakmak içinse
Hain ellere verilen sopa
Hain ateşlerine de
Odun yaptılar

SESLERİN ANLAMI

Sesidir sessizliğıdir ortamın
Yaşanan zamanda nice duruşlar
Bu canlılık orasında
Nice çağırmaq çağırılmak
Sesini daha uzağı duyurmak
Ayrıca da haksızlığı haykırmak
Oldukları yerden tüm o çevreye
Ben de varım ben de varım diye
Sayısız kuş sesleri
Kurtların uluması
Köpeklerin havlaması
İnsanların bağırması çağırması
Daha uzaklara ısıklık çalması
Bu yaşam böyledir öteden beri
Nice o sesleri ile iletişim kurması

YER BULMAK

Kimileri dolu çalışır
Kimileri boş çalışır
Çeliřkiler karşılıklı yarışın
Herkes kendi bildiğine alışır

Yanlış görse yanlış bilse
Hiç sormasa öđrenmese
Hep rastgele gitse gelse
O da tesadüflere alışır

Biraz olsun ayrı kalsa
Kendisini farklı bulsa
Hayvanlara yakın dursa
Belki onlarla anlařır

DEVİNİM

Zamanda koşula bağlı bu yollar
Bazen sevimliler bazen zordurlar
Çoğu kez bakarsın cık otururlar
Olumsuzluk hiç akla gelmeden

Yalandan sınırdır bağ bahçe yurt
Koyunun elinde bırakmaz o kurt
İster sitemkar ol istersen unut
Aklın o ayarı veremiyorsa

Aynı sahnelerde aynı oyunlar
Kapanır açılır geleceklere
Zaman üzerinde oynar dururlar
Bilemeyenlere bileceklere

YÜREKTEKİ YER

Esen rüzgar sensiz orda
Yanan ateş benim burada
Hasret doldu içim dışım
Kalakaldım uzaklarda

Bir hatırım varsa sende
Aramıza çekme perde
Sonsuza dek bendesin sen
Hem hayalde hem düşlerde

ÇEŞNİLİK

Yeryüzü dolusu nice canlılıklar
Koyun keçi inek davar
Bize et süt verir onlar
Tarih boyu yoldaşımız

Mevsim mevsim farklılıklar
Yaşanılan tüm zamanlar
Kayısı kiraz ve nar
Kimi yokken kimisi var
Yılın türlü döneminde

Yiyenler yenilenler farklı
Her bir türde neler saklı
Bazıları yeni ama yasaklı
Özeli var her birinin içinde

GÜÇLÜ BİRLİK

Ey Türk yurdu Türk oğlu
Bu yurdun altı da üstü de
Seninle dolu
Bu yurdu korumak için
Ölümüne dimdik dur
Vurulma da gerekirse vur
Geçmişini örnek al
O genlerden taşıdığın gücün var
Bütün milletler bir olup yüklense bile
Bu Ulus yine e ayağa kalkar

TAŞIYICI

Ağırlığınca bir umuttu hep
Sana olan benim sevgim
Atamadım yıllar yılı
Yanımda taşıdım geldim

Sevdiğim bildim de hep
Sevildiğim bilemedim
Terk etmedim o sevgimi yine de
Yanımda taşıdım geldim

O GÜN

10 KASIM 2018

Suskundu baktığımda
Çevredeki taş toprak
O sararan bitkiler
Ağaçlardaki yapraklar

Hatırladım hemence
Çünkü on kasımdı o gün
Atatürk'ün beynimizde
Hiç ölmemiş gibi dirildiği o gün

ORTAM KARMAŞASI

Işık istedik hep
Karanlığı kakaladılar
İnsanları yıllardır
Zayıf yerlerinden yakaladılar
Bilmem bu haller daha
Nereye kadar...
Yoğun bakım hastasıyız şu anda
Ellerimiz bağlı
Kollarımız bağlı
Bu aptallık bir çıkmaza sevdalı
Allah mesut etsin ne diyelim ki...

HAINLERİN GAZABI

Dillerini kestiler
Konuşmasınlar diye
Dişlerini söktüler
Yiyemesin diye
Gönüllerini köreltiler
Sevemesinler diye
Zindanlara koydular
Ölsün diye
Onlarda inadına inadına
Zalimlere karşı yaşıyor yine...

ÖĞÜT

Umuttu toprağın bize sunumu
Canlılığa özel doğa konumu
Emekçi çiftçinin doğru yorumu
Nice deneyimden geçip gelmiştir

Aşama aşama yaşanan zaman
Çoğu kez güzellik çoğu kez ferman
Dert başa gelince bulunmaz derman
Kırk ölçmeli bir biçmeli bu yüzden

Mayasız hamurdan ekmek yapılmaz
Kutsal sanıp gördüğüne tapılmaz
Doğru yol dururken yana sapılmaz
Sağından solundan haberim varsa

SAVUNUCU

Sanığın yerine koy da kendini
Nasıl olurmuş bir düşün yargıç
Sevdalan da bir yosmaya gerçekten
Gel gel etsin hele durmadan sana
Çatlamak üzereyken o sabır taşın
Tam da uygun bir ortamda
Öpme o dudaklardan da
Göreyim seni

KIŞ MUSALLATI

Gökler kar atıyor bize hıncından
Yüreğimiz üşür zaten korkudan
Dosta giden o yolları kapatan
Garezi ne ise bu kara kışın

Songüzün sonunda çıkar ortaya
Hapseder bizleri inlere dama
Meramı ne ise çıkıp anlatsa
Biz de ona göre hazırlık yapsak

YAŞANTILARDAN ALINTI

Gök bir türlü yer bin türlü
Çiçek açar türlü türlü
Kimi soluverir kısa sürede
Kimi de uzun ömürlü
Sevdalarda aynı öyle

Bazıları uçarıyken
Bazısı da alçak gönüllü
Taşırlar tartarlar seni
Kimisi de soysuz çıkar
Bir boşluğa atar seni
Fırsat bulup satar seni

ZAMANLA OYNANMAZ

Bir görünür bir kaybolur bu zaman
Görünme şansları olmaz ki gayrı
O geçen zamanın başka bir zaman
Kaybolan o yıllar asırlar gibi
Tarih boyu savaşlarda durmadan
İnsanı yok eden kusurlar gibi
Ellerinden alınan yaşam hakları
Verilemez ki onlara bir daha geri
İster korkak olsunlar istersen cesur
Onarılmaz samana yapılan kusur

SEVDA ÇIKMAZI

Ne biçim sevdalar bunlar
Nereden doğuyorlar
Ne yere sığıyorlar
Ne göğ'e sığıyorlar
İnsanlarda yarım avuç akıl var
Onu da alıyorlar
Ya Mecnun edip orta yere salıyorlar
Ya Ferhat edip dağ deldiriyorlar
İnsanların gönlüyle nasıl da oynuyorlar

ÖĞÜT

Bulunduğun yerden
Hep üstlere çık
Altlara asla inme
Daha da çıkmayı dene
Eğer zorlanıyorsan da
Olduğun yerde kal
Hemen sabitle
Elinde olanları da boşa kaybetme

GERÇEKÇİ BİR DİLEK

Bu dünyamız bir tanecik ev olsa
Aynı karalarda aynı sular da
Yeryüzü üstünde insanlar tek bir aile olsa
Kökleri birçok inançlarda
Ademle Havva'dır oysa
Tarih boyu süre gelen
O savaşlar son bulsa
Tüm insan yeni baştan
Kardeş olsa dost olsa
Birbirine hoşgörü gösterip
Güzellik sunsa
Herkes direk Allah'a bağlansa
Dinden çıkar sağlayanlar
Cennet satanlar günah çıkaranlar
Üfleyenler büyü yapanlar
Kula tapanlar olmasa

Bütün dinler mezhepler
Bir noktada toplansa
Yalnızca Allah'a yönelse
Bir daha da insanların
Sırtı yere gelmese
Savaş yapıp birbirini öldürmese
Kendi gibi herkesin de
İnsan olduğunu bilse
Sonsuza dek mutluca
O yüzleri hep gülse...

Herkes dosdoğru kardeşçe dursa
Sevgide saygıda paylaşımda
Her daim kusursuz olsa
Bir de bütün o sınırlar hep kaldırılrsa
Bir tek aile gibi olsa
Sürekli mutlu kalsa
Ömür boyu herkes gülse oynasa
Ne güzel olurdu o zaman dünya...

AKIL ÖTESİ

Bir bilinmezden
Bir bilinmeze
Taşır gider zamanları bu evren
Sonsuza dek yüksünmeden

Gökyüzünde ay ve güneş yıldızlar
Yeryüzünde karalar ve denizler
Bilinenler ötesinde daha da
Kim bilir içinde ne canlar gizler

Bedenleri farklı türleri ayrı
Nerden peydah olur böyle her birileri
O renkler o şekiller o güzellikler
Bir mucize bu evrende her şeyler

NANKÖRLÜĞE ÖZÜR YETMEZ

Ölü bir denize benzedi dünya
Her konuda onu hor kullandık ya
Yeşilini yok edip ormanını yaktık ya
Deresine tepesine çöpümüzü attık ya

Yarım asırdan beri
Tarım ilaçlarıyla
Kimyasal gübrelerle
Bu toprağın hep canını yaktık ya

Bir de fabrika atıklarını
Utanmadan hep üzerlerine bıraktık ya
Hani aşıktık ya bizler bu topraklara
Meyvesine sebzesine çiçeğine gülüne
Dört mevsimine yazına güzüne
Nasıl bakacağız bizler bu ihanetle
Bu toprakların yüzüne

HÜZÜNLÜ TUTKU

İki yürek bir kıvılcım
Birbirine sıçratılan
Hiç sönmeden gündüz gece
Yıllar yılı yanıp duran

Nice bahar nice güzde
Söz vermişti ikisi de
Bilinmez suç hangisinde
Kader değil bunlar böyle

Her şeyi kafanda kurma
Varı yoku soruşturma
Yarınlarda dün arama
Bozar böyle yapılanı

DÜŞ GİBİ

Nice ümit beklenti
İçimizde saklanan
Bir süre sonrasında
Kendince yasaklanan

Eksilmez başımızdan
Bu türlü hallerimiz
Hep açar solar öyle
Gönülde güllerimiz

Oyalanır dururuz
Bu hayatın içinde
Neler yapmaz bu zaman
Bize farklı biçimde

YER GÖK ARASI

Bir uzak bir yakın
Yer gök bizlere
Derler ki bu ikili
Galübeladan beri böyle
Biri ayağımızın altında
Biri ayağımızın üstünde
Keyifleri yerinde
Öyle de yakınlar ki bize sorma gitsin
Ayağımızı kaldırıp havaya
Biraz uzansak inan ki
Ellerimiz göğe değecek sanki

KARADENİZLE SÖYLEŞİ

Bazen dur Karadeniz
Hareketsiz ve de sessiz
Olduğun yerde dursan
Bazen de coşup kudursan

Sıra sıra / dev dalgalarınla
Kendini kıyılara vursan
Oyun mu oynamış olursun
Koşu mu yapmış olursun
Cenk mi edersin

Hiç yorulmaz mısın böyle
Gelir gidersin
Bir şeyler mi anlatmak istersin
Bir şey mi dersin
Dilinden anlayıp bilemeyiz ki...

SUNUM

Bir veririz
Bin alırsız topraktan
Nice ağaçlardan
Nice yapraktan
Bizlere meyve ve
Oksijen sunan
Yeryüzü dolusu o yeşil orman
Yaşam varlığını
Can varlığını
Nasıl olurduk ki bizler onlarsız
Meyve sebze nice tahıl
İnkâr edemez ki akıl
Bize özeldir bunlar her soyun
Bu yaşam içinde toprağın suyun

SAKLI DUYGULAR

Nedir, ne değildir sevda
Ben bilemedim siz deyin
Nasıl bir yokuş bu
Nasıl bir eğim

Uzakken de yakınlar onlar birbirine
Bazen teęet geęseler de
Bazen sever ölümlüne
Açar penceresini
Akşamdan sabaha dek
Gelecek diye

Belki gerçek oluverir
Belki nafile
Uykusuz bir gece yaşar boş yere

ZAMANI ANLAMAK

Dünler yaşandı gitti
Yarınlar da yok şu an
Günde bugün zaman da bu zaman
Boşuna harcama değerini bil

Varsa sözümde yanlışım
Hemencecik sil
Hep ölü sayılır boş geçen sözler
Yerine konmaz ki
Yaşanan dünler
Zaman değeri ölçülmez bir hazinedir
Sen boş yere eritirsen onu
O da seni eritir

DELİ KARANLIK

Adı kara yerden gelesice karanlık
Biz kaçtıkça sen gelirsın
Defol git şu başımızdan
Düşme gayrı peşimize
Ne sinsi bir canavarsın

Her kötölükte sen varsın
Keşke de olmaz olsaydın
Sam vursaydı da yapraklarını
Ta kökünden kurusaydın
Selam verilip de
Mezara konsaydın

Bir daha da oradan çıkamasaydın
Böylece kurtulurduk senden
Üzerimizde dolaşan kara gölgenden

MEHTABIN BÜYÜSÜ

Kucağında gökyüzünün
İzlerdim o yıldızları yaz geceleri
Alabildiğine düğün bayram gibi
Kimileri pırıl pırıl parlarken
Kimileri bir anda kayarak gider gibi
Çekerler seyrederken kendilerine bizi
Bakmaya doyamaz ki hiç
O yeryüzü gözleri
Göklere öte o an
Bir susup bir konuşurlar yetmez ki
Bilinmezlik kocaman
Nasıl bir söz atıla
Sığmaz ki bu sonsuzluk
Yumruk kadar akla

ZAMANI SERGİLEMEK

Zamandı yanıp tutuşan
Zamandı koşan
Geceli gündüzlü hiç yorulmadan
Canlılığı yaşatmak adına
Yiyecek ve su taşıyan
Sonra da yapacağını yapan
Nice zulüm nice ölüm her yerde
Yarı yüzü aydınlık yarı yüzü karanlık
Kimine veren kiminden alan
Zaten de derler ya bu dünyaya
Bir umut bir umutsuzluk bazen de
Başı sonu bulunmayan
Akılları zorlayan
Sözcüklerle sığmayan
Böyle bir muamma işte bu zaman

BİLMEM DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?

Manda inek koyun keçi
Süt hazırlar meme içi
Bir şey desem gülersiniz
Onlar bizim süt annemiz

Bir ömür beslerler bizi
Yoğurduyla peyniriyle
Kaymakları ile süt ile
Daha ne yapsınlar söyle

Soframızda sabah akşam
O sütlerin her ürünü
İştah kabartırlar bir de
Bize görünü görünü

O dörtlüler her şeyimiz
Onlar bizim süt annemiz
Biz onlarsız olamayız
Onlar yaşam desteğimiz

DÜNLERDEN BUGÜNLERE

Elimizi tutan eller
O güzel konuşan diller
Türlü bayramlar düğünler
Eskilerde kaldı şimdi

Nice çiçek nice arı
Nice mahsul nice darı
Anımsarım hep onları
Uzaklarda kaldı şimdi

Çeşit çeşit tarla tırman
Geldi geçti orak harman
Neler göstermedi zaman
Bize bir ömür içinde

ZAMAN VE BİZLER

Bir hayal bellekte her türlü kurgu
Ümitse onlara hep odaklanmak
Sonuç ise bir ikilem ille de
Varmak ya da varamamak

Akıl yolu üzerinde bir gidiş
Sayısı belirsiz nice duraklar
Bizi bizden alan farklı güdüler
İçimizde o uyanan meraklar

Sürer gider sezdirmeden öylece
Ta bir uçtan öbür uca
Pek çokları varmasa da
Varır yine az bir kısım sonuca

SİTEMKAR

Her gelecek bir hayal
Geçmiş ise bir rüya
Bizler gönenemedik böyle
Var da sen gönen dünya

Başını kaldır da bir kez
Merak et de bak bize
Nasıl getiriyorsun şaştık
Bir anda böyle herkesi dize

Bal kaymak mı koydun sanki
Bu yaşam içinde hep önümüze
Felaketler yağdı bu ömrümüze
Neyin var neyin yok hep gördük işte...

YER GÖK ARASI GÖRÜNTÜ

Ne güzeldir geceleri yıldızlar
Işıkları pırıl pırıl yanarken
Ne güzeldir peşi sıra dolunay
Işığını yeryüzüne sunarken

Çıkarır başını ufuktan hemen
Sabah müjdecisi devasa güneş
Salar ışığını her bir tarafa
İnsana hayvana bitkiye kardeş

Ne güzel bilirler tüm işlerini
Ne hiç unuturlar ne de şaşarlar
Onlar o işlerin gerçek sahibi
Her bir işi düzenlice yaparlar

SENSİZLİĞİN ACISI

İlkbaharda yazın gelir
Sevgi dolu nazın gelir
Konuşurken hazın gelir
Sesini duyduğum zaman

Uzaklarda olsak bile
Sesler gider gelir yine
Sensiz geçen gün nafile
Geri gelmez o bir daha

Özlem dolu geçen anları
Her biri ölü zamanlar
Başımdaki kör dumanlar
Gitmez ki bir olmayınca

Hep yokluğun zordu bana
Tüm arandım yana yana
Hasretin vurdu başıma
Umutla yaşadım yine de

ZOR GÜN

10 KASIM

Susmuştu dağ taş
Bütün o sesler
Köy şehir yer gök
Tüm toprak deniz

Ağlamaklı olur böyle hep
Her 10 Kasım sabahı
Koca bir ulus
Mustafa Kemalsiz

SORU VE YANIT

Hüzünlerin göz yaşları olur da
Mutluluğun göz yaşları olmaz mı
Benzemeseler de birbirine
İki karşıt bir arada durmaz mı

Tavan taban nasıl komşuysalar
Erkekke dişi de hep beraberler
Bir ömrü aynı yolda giderler
Arada bir uyumsuzluk olsa da

Sonbahar kış / ilkbahar yaz
İkişerli karşıt çılgın yaramaz
Mesafe uzatıp ayrı duramaz
Koşar durur birbirinin peşinden

KISIR DÖNGÜ

Bir devinim yer gök kendi kendine
Alabildiğine derinliğine
İki ucu açık bir bilinmezlik
Akıl fikir ermez hiçbir şeyine

Bir kısır döngüdür sessizce zaman
Hem de öyle cesur öyle de yaman
Birbirine dönüştürür her şeyi
Şaşırp kalmadan ıskalamadan

İnişli çıkışlı tüm yollar gibi
Demirden yapılı sert kollar gibi
Taşır bizi bir ezelden ebede
Varlığı hiçliğe hep zorlar gibi

SINIR VE SINIRSIZLIK

Yeryüzünde ülkelerin
Ülkelerde şehirlerin
Ufak ufak o köylerin
Tarlaların bahçelerin
Tapularla sınırı var
O yan yana tüm evlerin
Kullanılan her yerlerin
Tek bir şeyin sınırı yok
İnsan aklındaki geçek düşüncelerin
Ve de güçleri yetmeyecek asla
Ona engel olmak isteyenlerin

BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR

Bir tuzak kurmaktalar hep
Durmadan onlar bize
Önümüzde gelecek
Güzel günlerimize

Kimseler demesin hiç
Olanlardan bize ne
Güzellikler kalsın istemez miyiz
Arkamızdan gelene

Haksızlığa karşı durmak
Hem kutsallık hem de erdem
Tehlike çıkıp gelmeden
Bize her yerden

Hep cesurca karar almak
Sömürüye karşı durmak
Doğruyu arayıp bulmak
Çözümün yarısıdır
Sorunu ortaya koymak

ÇÖZÜM ARAMAK

Susmak her zaman kolay
Soru sormak yanıt bulmak
Hedef koymak daha zor
Böyle çıkar orta yere geçek yol

Susan kabullenmişçesine çöküp oturur
Koşansa kendisini savunur
Eğilmez bükülmez hiç kimselere
Ömür boyu dimdik durur
Gerçeği savunmak için
Gerekirse tutsak olur

İZ BIRAKAN TUTKU

Bugüne dek
Çok yer gezdim
Hiçbir zaman
Bu kadar tatlı bakan
Bir güzel gör görmedim
İnsanı etkileyen
Bu denli yüz görmedim
Nereden geldiğimi
Nere gideceğimi
Bir türlü bilemedim
Aklımın yarısı kaldı orda
Hala getiremedim

SES VE ANLAM

Ses ve anlam derinlerde dururken
Çıkarır ortaya dil kulak hemen
Bir çok sunum yapar o belleklere
Nice geçmişlerden geleceklere

Uzaktan yakından hayli bilgiler
Akıl üzerinde gidip gelirler
Nerede saklanır nerede dururlar
Aklın dürtüsüyle bizi bulurlar

SADE GÜZELLİK

Eğer güzel çok güzelse
Ona taç bulunmaz ki
Ona artı katacak
Başka nesne olmaz ki...

KEŞKE

Bu dünyada her birey
İyileri se ebilse
Doğruları çoğaltıp
Yanlışları atabilse
Doğrular artar hemen
Beğeni toplar birden
Tüm dostluklar birleşir
Yaşamak yeryüzünde
Daha da güzelleşir

ÖĞRETMENİN YERİ

Öğretmenler bizlere
Göz olur kulak olur
Yol olur yolak olur
Bellekteki boşluğu
Bilgi ile doldurur

Öğretmenler her dönem
Toplum bireyelerine
Yol sunar yöntem sunar
Güzel uğraşlarıyla
Geçmişin üzerine
Yeni gelecek kurar

KORKU TÜRLERİ

Kimi karanlıktan korkar
Kimi aydınlıktan korkar
Aydınlıktan korkanınsa
O aklında bir kusur var

Hem bilmezler hem sormazlar
Zorlanıp akıl yormazlar
Koşullanmıştır kesinkes
Hiç kimseye inanmazlar

Yanlış doğru görürler
Doğruyu yanlış görürler
Hal böyle olunca a
Hep karambole yürürler

DİN VE İNSAN

Din insanın baş tacı
O bir gönül ilacı
Dini yaşamak hoş da
Çıkara kullanmak acı

BİR TUHAF DİLEK

Kötülüğün üstüne
Adam boyu kar yağsa
Orada donup kalsa
Bir daha çıkamasa
Böylece insanlıkta
Kötülükten kurtulsa

YAŞANTILARDA YÜRÜMEK

Nice bitip tükenmeyen
Bir heves onlar
Önümüzde dolu dolu yarımlar
Bizi beklercesine
Sanki hep sıradalar
Kiminin aklında
Güzel okullarda okumak
Kiminin aklında
Hemen iş bulmak
Kiminin aklında
Düğün dernek
Yuva kurmak
Kiminin aklında serserilik
Önünü görememek
Uçup savrulmak
Kiminin aklında da
Onu bunu kandırmak
Akıllıların aklında da
Dürüst olup çok çalışmak
Adam gibi adam olmak
Kendisine yakınına
Çevresine vatanına
Bütün insanlığa faydalı olmak

BU ALEMİN YAŞANTISI

Nereye gidiyoruz
Nereden geliyoruz
Hiçbir şeyi bilmiyoruz
Önümüzü sonumuzu görmeden
Şaşkın şaşkın yürüyoruz
Dünleri biliyoruz
Yarınları bilmiyoruz
Parmak kadar bir balığız
Okyanusun ortasında
Ona buna yem olmadan
Korka korka yüzüyoruz

ŞAŞILACAK ŞEY

Benim derdim bir türlü
Herkesinki bin türlü
Nasıl yaşarlar öyle
Bin bir dertle bir ömür

Gelecekte bilemez ki bizleri
Durmaksızın sormaksızın
Bir yerlere götürür
Oralarda ya ondurur
Ya batırır ya yitirir

Bir bakmışız ardından
Son soluğu aldırıp
Bir hiçliğe götürür

HER DAİM ÇEKİCİLER

Kadınlar yeryüzünde
Birer nadide çiçek
Başındaki tacından
Kirpiğinden kaşından
Kahkülünün ucundan
Sana bir perçem sunar
O aklını uçurtan

İKİ KAPILI BİR TÜNEL

Nereden getir nere götürür
Bizi üzerinde taşıyan zaman
Hiç durmadan yorulmadan
Kimselere sorup akıl almadan
Sayısı türü belirsiz
Onca bitkiyi onca hayvanı
Denizde karada o nice canı
Kıtalarda ülkelerde
Hakimiyet kuran bunca insanı
El becerisiyle akıl gücüyle
Düşünüp var etmiş öz güç
Bu yeryüzüne
Paylaştırmış zamanları herkese
Nice geçmişlere geleceklere
İki kapı koymuş tüm zamanlara
Girip çıkmaları için
Gelişe doğum gidişe de ölüm diye

VARLIĞINA SAYGI DUY

Giysilere sığmıyorum diye
Hiç de üzülmə
Neden hep zayıfım diye
Hiç de yerinme
Görenler ne der diye
Saklanıp sinme
Gül oyna hep
Kahkaha at keyfince
Hep barışık ol kendinle
Seni bedeninle eleştirenlerde de
Akıl yok zaten...

Onlar karıncaya baksın
File baksın zürafaya baksın
Kirpiye baksın evreni tanısin
Ufkunu genişletip
Yanlışını anlarsın...

Kafanda olmasın hiç
Böyle bir takıntı
Böyle bir meyil
Bunlar onların yanlış
Senin eksikliğin değil

15 TEMMUZ 2016

Yer yarıldı
Gök devrildi üstümüze
Bundan kötü ne olabilirdi ki bize
O gün o saat...
Ölümü göze alıp çıktı ortaya
Yapılacak kötülüğe inat
Ellerinde al bayrak
Onca can canan
Şehit olup gittiler
Geride kalanlara
El sallayarak
Onlar unutulmayacak
Bu ulusun yüreğinde yaşayacak

VATAN BAĞIMIZ

Bu vatan bizim
Toprağımız taşımız
Sofralarda aşımız
Anamız babamız karındaşımız

Altımızda yatağımız
Semalarda bayrağımız
Canımızdan öte canımız
Onunla yaşarız onunla varız

Üzerinde onca bahçe bağımız
İrili ufaklı tarlalarımız
Serpilmişler her bir yana
Bir dolu ovalarımız yaylalarımız

Sunarlar bizlere asırlardır hep
Türlü ürünlerini her şeylerini
Giymek için pamuğunu ketenini
Yemek için tahılını meyvesini

Daha ne yapsın ki bu güzel vatan
Bizi alıp sonsuzluğa taşıyan
Bizler için hem can
Hem de bir canan

SEVGİYE UZAK SÖKMEZ

Yollar ırak olsa da
Yakındır gönüller birbirine
Gider gelirler hayalde
Nice sevdiklerine...

O mazinin üstünde
Uçarlar kuşlar gibi
Yaşarlar defalarca
Tüm o eski günleri

Hayal ederler öyle
Göz göze gelir gibi
Düşte görürler bir de
Sanırsın essah gibi

ÜÇÜZLER

Gökyüzü güneş dünya
Çok eski zamandaşlar
Milyonlarca yıldır hep
Öyle sarmaş dolaşlar

Ne sırt dönüp küserler
Ne de hiç ayrılırlar
İpsiz urgansız halde
Nasıl da bağılırlar

Hep uzak dursalar da
Nice gizemleri var
O farklı yöntemlerle
Mevsimleri sunarlar

Her dönemin içinde
Bir çok güzellikler var
Hem kendilerini yaşar
Hem bize yaşatırlar

YÜREĞİN GÜCÜ

Bir sevda yaşamak
Gülmek oynamak gibi
Kucağında oyuncaklarını tutan
Bir çocuk gibi
Bizi mutlu eden bir gizdir belki
Gönlü hoş tutan
O candan sevgi...
Taşır bizi geleceğe öylece
Kolumuza girip bir melek gibi
Yaşananlar şahidimiz olsun ki

YAVRUCUKLAR

Hilesiz hurdasız
Yalansız dolansız
Sade çocuklar
Hem su gibi berraklar
Kar gibi aklar

İçlerinde kin bulunmaz
Bir zerre kandırık olmaz
Saf ve temiz biricikler
Karşı yüze gülücükler
Onlar bizim dünyamızda
Hem güller hem de çiçekler
Aguları ne tatlı
Bizi sevince boğan
Birer melek kanatlı

ATATÜRK'ÜN ÖNDERLİĞİ

Hangi yönden baksak
Tam bir liderdi
Hep önde olurdu
Önde giderdi
Karanlıktan aydınlığa solurdu
Geleceğe uzaklara bakarak
Hemencecik doğruları bulurdu

Böyle bir liderdi başımızda o
Böyle bir liderdi bizi kurtaran
“Ya istiklal ya ölüm” parolasıyla
Kurtuluş Savaşımızla mucizeleri yaratan
Öyle bir komutandı işte
Mustafa Kemal Paşa

Ne yanan ateşti oysa
Ne esen yeldi
Çökmüş bir ulusa
Koşup can verdi

Dünyada sömürgeciliğin belini kırdı
Birçok uluslara hep örnek oldu
Hindistan’da Pakistan’da
Ayaklandı o halklarda
Kavuştular esaretten
Zincirlerini kırarak
Mustafa Kemal’i örnek larak
Dalgalandı yeryüzünde o bağımsızlık
Ulus ulus bayrak bayrak

YER GÖK VE ZAMAN

Gökyüzü yukarıda sarmal bir halde
Kendini üstümüze yayıp gidiyor
Yeryüzü de bize hissettirmeden
Her gün altımızdan kayıp gidiyor

Zamansa burada ölçüp biçici
Böyle bir hengame gelip geçici
Kimisi konarken kimi göçücü
Nedenini niçinini bilmeden

DERİN BAKMAK

Yarınların dün oldu
İçine korku doldu
Açan güllerin soldu
Sonbaharlar geldikçe

Giden günler gelmez ki
Herkes halden bilmez ki
Ağlayan yüz gülmez ki
Göz yaşı kurumadan

Yaşam derin bir olgu
Akıl kendince sorgu
Hayal bitmeyen kurgu
Çözümleri belirsiz

ÖLÇÜ BİZ OLALIM

Başkalarında aramayalım ille de
İyiliği kötülüğü her yerde
Kendimize bakalım bir de
Bizler oralarda ne kadar varız
Ya da ne kadar yokuz diye

Şehrimize köyümüze
Sokağımıza mahallemize
Bütün çevremize bakmadan önce
Kapımızın önüne bakalım hemence
Ortalarda çörümüz çöpümüz var mıdır diye...

BOĞAZ YOLCULUĞU

Asya'dan Avrupa'ya
Avrupa'dan Asya'ya
O İstanbul Boğazı'ndan
Gidip gelen o vapurlarımız var ya

Peşlerinde beşer onar
Küme küme o uçuşan martıarla
Vapurların dış kısmında
Sıra sıra o oturan insanlar
Birer görevli gibi dururlar
Uçuşan martılar simit atanlar
Herkes için hep aynı
Belleklerden silinmez ki hiç onlar

İÇLER ACISI

Gurbetçiye mekan olmuş uzaklar
Onlar için hazırlanmış tuzaklar
Bitip tükenmeyen bin hasret saklar
Yakınına vatanına evine

Hep burnunda tüter toprağı taşı
Ağlamaklı olur akar göz yaşı
Böyle bir melanet yaşam savaşı
Durmadan yerinden oynatır seni

Emeğı paraya çevirme işi
İş arar bulamaz sayısız kişi
Beğenmeyiz bizi ezen gidişi
Yine de kölesi kulu oluruz

ŞİKAYET

Bu beden bizi taşırken
El sunarken ağız yerken
Göz görürken kulak işitirken
Akıl düşünürken
Gönül severken
Ölüm nerden çıkar gelir
Önümüzde yaşamak varken

Böyle söyler İzzet Ozan
Ölümdür dünyada
Son oyun bozan

EŞLERİN KAYNAŞMASI

Elleri ellerine
Dilleri dillerine
Kulak tanır o sesi
Sunar kendilerine

Aşına olur hem de
Bir daha kopmamak üzere
Darıltmadan kırılmadan
Saygıyla sevgiyle hem de
Yalana dolan hiç baş vurmada

Bir ed mesafe koyarlarsa
Zarar gelecek yerlerle aralarına
Yaşamak bal kaymak olur
Bal kaymak olur onlara

YİYİCİLER

Canlılar şöyle gruplanırlar

Et yiyenler

Ot yiyenler

Para yiyenler

Onların en doymazı da

Çalışanların sırtından

Emek yiyenler

DOĞADA YAŞAM

Umuttu koskocaman
Mal mülk para pul zaman
Benim içinse sendin
Asla unutulmayan

Açarken çiçek yaprak
Mutlu olurdu toprak
Türlü sunumlarıyla
Canlara can katarak

Çoğu yerde çok farklı
Herkes için bu hayat
Yeniler için taze
Yaşlılar için bayat

TUHAFLIK

Her kafada bir rüzgar
Eser kendi yönünde
Savrulur gider hem de
Bu akıl benim diye

O akli da akıl olsa
Kıldan kındaptan parça
Hiçbir işe yaramaz
Köstek olmaktan başka

Akı yok karası yok
Firesi yok darası yok
Ona buna öğüt verir
Kendisine faydası yok

DİYALEKTİK

Karşıtların birliğı
Yaşamanın dirliğı
Karşıtlar birbirleri için varlar
Bir cismin iki yüzü gibi onlar
Bir bütünü tamamlarlar

Bu alemde nice yolcu
Karşıttan alır sonucu
Aynı çember üzerinde
Hep ters yöne gitseler de
İlla yine kesişirler
Eksisiyle artısıyla
İnsanlığa yöne verirler

UMUTLARIN KAPSAMI

Umuttur yürekte
Seçkin sevdalar
Yolunda engeldi
Kocaman dağlar
Nasıl umutsa toprağa
Kabaran bulutlar
Düşen yağmurlar
Umuttur o geleceklere
Nice baharlar
Bir yaşamak için
Bir de yaşatmak için varlar

ISRARCI

Adım adım yol gider
Kanat gider kol gider
Hedefe varılmazsa
Her giden başa gider

Umuttur gelecek güzelliklere
Her yerlerden herkeslere
Pes etmemeli yine de
Hayat dibe vursa bile

Dalar çıkar derinlere bir anda
Toparlar kendini geçen zamanda
Ders alır yaşanan onca her şeyden
Hayatı ciddiye hiç almasa da

GELİŞ GİDİŞ İKİ UÇ

Farkında değildi hiç olanların
Yaşayıp gittiği o zamanların
Ne onca dünlerin ne yarınların
Birinden girdi hep birinden çıktı

Boştan boşa hep koşturdu
Ne iş yaptı ne boş durdu
Haybeden bir hayat buldu
Onu da tüketti öylece

YOL BOYU

Gidenlerden ne ses kaldı
Ne de bir tek nefes kaldı
Onlarla ortak her yaşantıdan
Sevinçli hüznü anılar kaldı
Bir de unutulmayan sözleri
Hayalde canlanan gözleri kaldı

Daha sonra ise o gidenlerin
Ne mezarı ne de başucu taşları kaldı
Ne de bu dünyada
Onları tanıyan bir tek
Dost ve arkadaşları kaldı
Sildi süpürdü zaman
Eskide yaşamış kim varsa aldı

FARKLI GÖRÜNTÜLER

Çokları taşlara duvarlara
Bir de canlı ağaçlara yazar
Sevgilisinin adını
Bir kısmı da tuvalet kapılarına
Yazar duyurusunu
Herkesler okusun diye
Çokları da yüreğine yazar
Sevdiklerinin adını
Bir ömür unutmayım diye
Haydi bu güzel de
Ne gerek var ki oysa öbürlerine
Böyle abuk sabuk el gördüğe

ÖLÜM VE BİZ

Sanki ölüm uzak gibi
Gözükmeyen tuzak gibi
Yakalar illa ki bizi
Bir gün olur bir köşede

Kral olsun başkan olsun
Kat kat saraylarda dursun
Bir ordu koruması bulunsun
Alır götürür onu da

Ona kimse dur diyemez
Hiç mazeret kabul etmez
Engel olmaya güç yetmez
Yetkisi sınırsız onun

Tohum gibi ekiliriz
Ekin gibi biçiliriz
Birer birer seçiliriz
Kurbanlık koyunlar gibi

KÖR ÖYKÜSÜ

Karanlığın içinde kalanlar
Hep dardalar zordalar
Işık arıyorlar yok ki
Hep zindandalar
Bir türlü yol bulup çıkamıyorlar
Yarınlarından korkuyorlar
Bu arada rahat ve sakin olanlar da var
Hepsi de bakar kör onlar
Çünkü aydınlıkta da öyleydiler
Bu yüzden de karanlığın
Hiç farkında değiller
Onlar körlüklerinde utanmasın
Onları böyle kör bırakanlar utansın...

FARKLI UÇUKLAR

Kimi föter giyer başına
Kimisi şapka
Kimisi de altı şalvar üstü takke
Aklına göre bir başka
Kimileri derli toplu olurken
Bazıları tam laçka
Bir gösteri sergisi tümü bunların
Bu yeryüzünde
Her toplum da ayrı algı
Nice bir karmaşa sürüp giden böylece
Farklı farklı yaratıp göndermiş Allah
Bu dünyam boş kalmasın diye

OYUN VE OYUNCULARI

Umuttur yer gök zaman
O zamansa kocaman
Umuttu yaşamaksa bize
Sıcak ekmek gibi
Her birimize
Sınırsız rollerdi onlar
Verilen bu süreçte
Sahnede oynamak üzere
Farkında olmadan geldiğimiz
Bu dünya güya
İster kabullen ister kabullenme
Oynamak zorundasın ille de
Almış olduğun o rolleri yine de
Bazen ağlayarak
Bazen gülerek
Önündeki perde de
Son yazana dek...

UZAKLARIN ANISI

Ne eski yağmurların selleri kaldı
Ne eski telgrafların telleri kaldı
Ne de eski bahçelerin gülleri kaldı
Felek zaman zaman hepsini aldı

Geride o akli karalı anılar kaldı
Bir de yüzüme gülen hep o yüzlerin
Yüreğimde sevinçleri kaldı
Ayrıca da geriye dönememenin
O günleri bir daha görememenin
Bizler de hüzünleri kaldı

DELİ TUTKU

Ne ses yeter ne de soluk
İnsan için bu sevgiler
Önü açık bir sonsuzluk

Özlem ile kavrulursun
Hayalinde yuva kurar
Çevresinde savrulursun

Kaçmak ister kaçamazsın
Tutmak ister tutamazsın
Bir ömür unutamazsın
Seninle yaşar gider

ŞAŞKIN

Deli gönöl delirdin mi sen yine
Yazık ettin boştan yere kendine
Düşünmezsın bu hallerin sonu ne
Olmadık aklına uyup giderken

Ne yol bilir ne de yöntem bilirsın
Gittiğin yerlerden döner gelirsın
Akıllanmazsın sen hep böylesın
Doyamazsın yanılığının tadına

Keklik diye gider karga avlarsın
Huzurevlerinden genç kız ararsın
Gördüğün şeytandan cennet sorarsın
Bizi oralara sen götür diye

YÖN BULUP YÖNELTMEK

Uçuyordu o yüreği atarken
Koşuyordu bir şeylerin peşinden
Her bir yöne aynı anda bakarken
Sıgmadı belleğe o gördükleri

O dağlar gökleri süzüp dururken
Kuşlar üzerinde kanat vururken
Güneş her gün hep batıya yürürken
Neden bulamadık biz yönümüzü

BEYNİ ZORLAYAN GÜÇ

Gider gelir o arzular öylece
Gündüz hayallerde gece düşlerde
Boşluk arar fırsat kollar hemence
Bir kurgu peşinde uçup gitmeye

Sitem eder mesafeye zamana
Bilmeyenler buna nasıl inana
Hiç kısmet olmamış kalmak yan yana
Kavuşmadan göçüp gitmiş her biri

Leyle ile Mecnun buna bir örnek
Acılar içinde nerede gülmek
Ferhat'ın görevi dağları delmek
Şirin'e varmaya yol açmak için

ALT VE ÜST

Hayal yükseklerde yaşam diplerde
Çiçekler tepede zorluk köklerde
Başlar hep üstlerde taban yerlerde
Nasıl bir kurgu bu oturmuş kalkmaz

Kimisi sürünür kimisi uçar
Kimisi bir ömür hep öyle naçar
Bir çoğu kovalar bir çoğu kaçar
Bencilliğin o sırttan dışından

GÖNÜL ALMAK

Selamın aleyküm de
İyi günler
Dilinin döndüğünce
Nasılsın de
Merhaba de
Biraz da gülümse
Aynı kapıya varır bence
Bunların herbiri de
İstersen hello de
İster el sala
Gönder o sevgini
Hep alla-pulla...

DÜNLER VE YARINLAR

Bir rüya dünler önceki günler
Nice bayramlar düğünler
Bir daha gelmez ki geri
O güzel günler

Dünler harcanmış para
Yarınlarsa hep nakit
Bütün dünya boşuna
Önünde yoksa vakit

Dünler kapalı kapı
Yarınlarda hep açık
Ona göre düşün hep
Ona göre yola çık

TEMBELLİĞİN KILIFI YOK

Kaderdi yaşamak
Bizim tarafta
Versin sana kader
Çalışma yat da

Hareket halinde
Bütün canlılar
Yiyecek bulmasa
Ölür hep onlar

Et yiyeni ot yiyeni
Uçanı kaçanı
Faresi kartalı
Kurdu tavşanı

Hiçbir canlı için
Öyle hazır yok
Yatar ise açtır hep
Çalışırsa daim tok

Herkes kendi kaderini
Kendisi bulur
Ne yerlerde sabit o
Ne de göklerde durur

YAŞANAN YER

Bir karmaşa bilmezlik
Bu yer gök sanki bize
Biri altımızda hep
Biri de üstümüzde
Ne ucu var ne dibi
Gelen için cazipte
Giden için yok gibi

Ne hayaller kurmuştuk
Onca can canan güya
Kandırıkçı hep böyle
Bizler için bu dünya

DOĞADAKİ DOSTLUK

Bitkiler sevinirken
Güneşi görüp yağmuru görüp
Bizler sevinirken onları görüp
Doğanın gelini gibi
Sanki ormanlar
Yeşillere bürünüp
Bir devran sürüp
Yaşamak adına bir sevda
Bütün canlılarla kucak kucağa
Kimine yiyecek kimine yuva
Filden karıncaya
Yılandan solucana
Uzar gider bu ortamda bu yaşam
Bir sonsuzdan bir sonsuza

GÖNLÜ AVUTMAK ZOR

Bizler sağlam olsak bile
Bazen olur gönül hasta
Sunum ister altın tasta
Hüzünlenir sanki yasta
Bize sitem eder gibi

Saltanat mı ister bilmem
Rüzgar gibi eser durur
Vara yoka küser durur
Bilmem ne yaşar ne eder
Ara sıra zam kudurun
Bizi hiçe sayar gider

ZAMANDAKİ İZLER

Yukarıdan gelir selvi boylu yar
Allanmış pullanmış hor güzellik yapar
Tutulup kalmışsa bu gönül naçar
Kimlere arz etsin o halini

Yol arasa yol bulamaz kendine
Yazmaz ki bu felek dengi dengine
Kapılır dünyanın türlü rengine
Sürüklenir gider düşlerde gibi

ÇİLE

Bağ bozulur gazel olur
Gönül sever güzel olur
Arayansa illa bulur
Bir gün aradığını

Nice bahar yaz gelir
Yaşayana az gelir
Bir edalı kız gelir
Takar seni peşine

Avcı iken av olursun
İki söze tav olursun
Kurulup kav olursun
Yakılırsın peşi sıra

ALDATICI DÜNYA

Al gülüm demiş
Vermiş
Ver gülüm demiş
Vermiş
Niceleri şaşıp kalmış
Hep bu oyuna
Kazananı kaybedeni yok gibi

Başı sonu gözükmeyen
Bir zaman tünel
Kimi biner kimi iner
Nere gider nerden gelir
Düşünsek de bulamayız bilemeyiz
Bir hiçiz evrende bizler
Her şeylere akıl erdiremeyiz

TEDİRGİNLİK

Seilmeyen öldü de
Seilenler kaldı mı
Bize sunulan bu can
Bize tapulandı mı

Rastgele bu gidişte
Bazen aç bazen toklar
Bu kocan hiçlikte
Bu gün var yarın yoklar

Gençlikte bakılınca
Bu yaşam sonsuz gibi
Yaslanıp da bakınca
Görünür yerin dibi

BELİRSİZLİK

En büyük yıkımdır belirsizlikler
Çileden çıkarır bizi o haller
Sisli hava gibi tutar önünü
Düşersen düşmanlar oh oldu derler

Mıhlanır kalırsın olduğun yerde
Kapatır önünü o gizli perde
Zorlanırsın kesin karar vermekte
Bir çıkış ararsın acaba nerede

İnsanları yer bitirir bu haller
Birbiri ağırlar sağırlar körler
Onlar mutlu zaten olan her şeyden
Olacaktan korkan akli erenler

KÖR NOKTA

Kör noktada biter her iş
Yalan yanlış türlü gidiş
Kandırmalar sindirmeler
Bilemeyiz ne biçim iş

Bakarız da göremeyiz
Doğru karar veremeyiz
Aptallaşıp aldanırız
Kimselere diyemeyiz

Aklımızı yok sayarlar
Dolu diye boş koyarlar
Aldatırlar yıllar yılı
Türlü oyunlar kurarlar

Hemencecik unuturuz
Kendimizi avuturuz
Ders almayız olanlardan
Aha da böyle oluruz

ÖĞÜT

Elsizlerin eli olmak
Dilsizlerin dili olmak
Dikenlerin gülü olmak
İnsana yakışan şeyler

Karanlığı aydınlatmak
Acılara tatlı katmak
Fayda verenleri yapmak
İnsana yakışan şeyler

Hep çalışmak boş durmamak
İncelemek araştırmak
Bir de kula kul olmak
İnsana yakışan şeyler

1. Yeryüzündeki birçok güzellikleri insanlar yapar; birçok güzellikleri de yine insanlar bozar.
2. Ömür boyu inceledim, hiçbir yanlış bulamadım, bu evrenin oluşumunda; Ne kadar yanlışlık varsa şu an hepsi insanda.
3. Delinin düşündüğünü akıllı bilmez.
4. Sevinci olmayanın; hüznü de olmaz.
5. Biz zamanın farkına varamayız da; zaman herkesin farkına varır, o yaş mührünü vurur bütün yüzlere, istemesek de...
6. Her şeyin karası kalkar da, yüz karası kalkmaz.
7. Eğrinin doğrusunda bile eğrilik olur.
8. Tüm canlılar koşuşturur, emek harcar yaşamak için doymak için; asalaklar fırsat kollar, onu bunu soymak için.
9. Bende olan bana lazım; elde olmayan neme lazım demek hiç doğru değil.
10. Yalan bütün kötülüklerin öz anasıdır.
11. Zaman varsa biz her şeyiz; zaman yoksa hiçbir şeyiz.
12. Bizi yanıla taşıyan üç unsur vardır. Acelecilik, önyargı, bir de yapılacak işi önemsememek.
13. Umutlar sadece güzelliklere ve geleceklere; ara sıra bazen tutmasa bile.
14. Gönülden gönle hep gider meyl; kimi dost canlısıdır hep, kimisi değil.
15. Hava hep boşlukların içinde olur; bir de boş kafaların içinde olur. Onun için de boş kafalılar hep hava atar.